

Oikea hengellinen pappuus -Koorahin kapina

Kun puhun hengellisestä pappudesta, tarkoitan sitä millä perustalla Kristukseen uskova henkilö lähestyy Jumalaa Isänä. Tähän kokonaisuuteen liittyy niin arjen elämä johdatuksineen sekä armossa ja anteeksiantamuksessa eläminen. Yksi osa tätä hengellistä pappuutta on esirukous ja palvelu.

Ymmärrän siis asian hyvin laajana, koska kuitenkin on niin, että kaikki hengelliset aarteet ovat kätkeyt Kristuksessa. Ei ole kasvua, pyhitystä tai palvelua missään Hänen ulkopuolellaan. Muistamme Joh. 15 viinipuu-vertauksen. Ilman Jeesusta, yhteyttä Häneen, emme voi mitään tehdä.

Koorahin kapinasta kerrotaan 4 Moos. 16 luvussa. Olennaista on jo heti alkuun todeta, että Koorah kuului niihin leeviläisiin, joilla oli tiettyjä tehtäviä liittyen ilmestysmajan esineiden hoitoon ja muihin toimiin. Kuitenkin Aaron oli ylimmäinen pappi ja siihen tehtävään Jumalan asettama ja vihkimä. Vain Aaron saattoi mm. mennä kerran vuodessa kaikkein pyhimpään suorittamaan uhrin kansan syntien sovittamiseksi. Hän varmasti suoritti arkana ja kunnioittaen tehtävänsä Jumalan kasvojen edessä ja läsnäolossa.

Aaron oli esikuva Kristuksen pappudesta Siinain liiton aikana. Kuitenkin toisin kuin jo Aabrahamin kohtaama Melkisedek, josta sanotaan, ettei hänellä ole isää eikä äitiä, eikä sukuluetteloa. Hänen elinpäivillään ei ole alkua eikä loppua. Aaron oli leeviläistä sukua ja hän oli ihminen, eikä siis samassa mielessä verrattavissa ikuiseen Jumalan Pojan papputeen kuin Melkisedek.

Kristus on Jumalan asettama välimies ja myös itse uhri, virheetön karitsa. Hän on kertakaikkinen uhri syntiemme tähden annettu ristin kuolemaan. Meille avautuu vain näin yhteys Isään ja mahdollisuus elämään Jumalan lapsena. Tähän liittyy hengellinen pappuus, jonka minä ymmärrän siis varsin laajana ja arkisenakin asiana aseman ja tehtävän pyhydestä huolimatta.

Yhteys Pyhään Jumalaan, Isään, toteutui konkreettisella tavalla, kun esirippu temppelin kaikkein pyhimpään repesi Jeesuksen ristinkuoleman yhteydessä. Ilmestysmajassakin tämä kaikkein pyhin osa kuvasi Pyhän Jumalan läsnäoloa. Tässä pyhimmässä osassa säilytettiin liitonarkki, jossa oli lain taulut. Kansi oli armoistuin.

Kristus on yhä tälläkin hetkellä Ylimmäinen Pappimme Isän oikealla puolella kirkkaudessa. Pyhä Henki on lahjoitettu, lähetetty, sisimpäämme, jotta voimme elää Jumalan lapsina ja hengellisessä pappudessa tässä maailmassa. Ilman, että Kristus on kaikessa välimiehemme, ei ole millään mitään todellista hengellistä elämää. Kristus on myös esikoinen ja Hänessä meillä on iankaikkinen elämä. Hän on ylösousemus ja elämä.

Koorah ja 250 ylhäistä miestä kapinoivat.

4 Moos. 16:3: *Ja he kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan ja sanoivat heille: 'Jo riittää! Koko seurakunta, he kaikki, ovat pyhät, ja Herra on heidän keskellensä. Miksi te siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yli?'*

Tässä kohden ajattelen Moosesta edustamassa lakia ja sitä Jumalan läsnäolon kirkkautta ja pyhyttä, mitä lain saamiseen jo liittyi. Aaron edustaa uhrilakia ja ylimmäisen papin palvelua, välimiestä Jumalan kasvojen edessä.

Tuohon edelläolevaan viittaa mielestäni Mooseksen vastaus Koorahille. *'Huomenna Herra ilmoittaa, kuka on hänen omansa ja kuka on pyhä ja kenen hän sallii käydä tykönsä.'*

Kysymys on siitä, kuka on oikea pappi palvelemissa Herraa. Kuka on Herran oma? Koorah joukkoineen vaati itselleen pappetta ilman välimiestä. Se ei katsonut tarvitsevansa Aaronin ylimmäisen papin erikoistehtävää.

Jae 11: *'Niin siis sinä ja koko sinun joukkosi käytte kapinoimaan Herraa vastaan; sillä mikä on Aaron, että te häntä vastaan napisette.'*

Koorahin kapina oli itse Pyhää Jumalaa ja Hänen säättämystään vastaan. Se ei viime kädessä kohdistunut ihmiseen.

Jae 13 osoittaa selvästi, että kuitenkin maalliset siunaukset olivat kapinoitsijoille ne tärkeimmät asiat. Tämä tuntuu erityisen järkyttävältä. Eikö todellinen Jumalan ja Hänen tahtonsa tunteminen ollutkaan merkityksellisintä?

Hiilipannut

Koorahin joukolla oli omat hiilipannunsa, Aaronilla omansa. Niissä oli tuli ja suitsuketta. Ulkonaisesti tapahtui sama palvelu Herran edessä.

Jae 19

Herran kirkkaus näkyi koko seurakunnalle. Kooras oli nimittäin koonnut koko seurakunnan ilmestysmajan ovelle Moosesta ja Aatoria vastaan. Onko tämän kapinan erityispiirteenä vetää siihen mukaan suuria joukkoja? Vain tuolloinko näin tapahtuu vai vielä nyt?

Jumala ei mieltynyt Koorahin tuleen ja omavaltaiseen palveluun, vaan tahtoi tuhota Koorahin ja kaikki nämä Koorahiin liittyneet ihmiset.

Jae 21 Erottautukaa

Mooseksen ja Aaronin tuli erottautua näistä Herraa vastaan asettautuneista.

Jae 22 Oikea pappuus -esirukous

Erottautumista seurasi esirukous. Mooses ja Aaron rukoilivat, että Jumala säästäisi kansan, seurakunnan.

Jakeet 24 ja 26 Tehtävä varoittaa: *'Lähtekää' 'Siirtykää pois'*

Esirukousta seurasi konkreettinen varoittaminen. Seurakuntaa kehoitettiin jättämään Koorah ja hänelle uskolliset korkeat johtajat. Kansan tuli siirtyä pois heidän lähettyviltään.

Jae 33 Koorah ja 250 miestä suistuivat tuonelaan.

4 Moos. 26:10 *'Heistä tuli varoitusmerkki'*

Hiilipannut taottiin uuteen muotoon alttarin ohuiksi päällystyslevyiksi muistuttamaan ja varoittamaan väärästä pappeudesta, joka vie iäiseen tuhoon.

Luvun 16 loppujakeet muistuttavat myös vielä siitä, että koko kansa oli yhä tämänkin tapahtuman jälkeen kapinassa Pyhää Jumalaa vastaan ja tarvitsi sovituksen välttyäkseen Jumalan tuomiolta. Kansan syntien sovituksen toimitti tässä Aaron ylimmäisenä pappina Jumalan säätämällä tavalla.

Tämä kaikki on kertomassa siitä vakavasta asiasta, että tarvitsemme Jeesusta välimieheksi, uhriksi, syntiemme sovittajaksi, iankaikkisen elämän lahjoittajaksi. Jos kristinuskon nimissä jotain muuta sanotaan, kyse on Koorahin kapinasta. Mieleeni tulee tässä yhteydessä liberaaliteologia, joka hylkää uskon hengellisen perustan, mutta pitää kiinni monista kristinuskon harjoitukseen liittyvistä käytännöistä. Se huolehtii myös paljolti ajallisista arvoista.

Myös voi käydä niin, että sanotaan useassa kohtaa niin oikein, että on vaikea erottaa totuutta ja vääryyttä toisistaan. Kuitenkin henki tai tapa lähestyä Jumalaa on ihmislähtöistä eikä perustu syvimmiltään Kristuksen työhön. Tällöinkin on kyse samasta asiasta, Kristuksen työn hylkäämisestä ainoana perustana. Hänessä, ja vain Hänessä, olemme otolliset Pyhälle Jumalalle. Tässä yhteydessä mieleeni nousevat äärikarismaattisuuden ja menestysteologian opit ja käytännöt.

Eräänä konkreettisena esimerkkinä kerron jotain Healing Rooms -järjestön kansainvälisestä päätapahtumasta vuodelta 2010. Kyseessä on vuotuinen Spiritual Hunger konferenssi. Pitkäkestoisen ylistysjakson jälkeen näytettiin mitä tapahtui ison joukon, suuren seurakunnan, edessä. Näyttämölle, esiintymislavalle, oli valkean liinavaatteen alle rakennettu kultahoitoinen liitonarkki, jonka kannen kerubit näkyivät selvästi. Tämän vieressä samassa tilassa oli lisäksi kultahoiteinen, seitsenhaarainen menora öljylamppuineen. Joku puhalsi shofaria määräväleihin. Chuck Pierce kulki edestakainen kuin valkeassa papinpuvussa. Dutch Sheets profetoi Healing Roomille ihmeellistä tulevaisuutta. Ylistyslaulut ja ylistyshuudot raikuivat.

Minä olin täysin tyrmistynyt ja kauhuissani. Juuri Koorahin kapina nousi mieleeni. Jumalan pyhään läsnäoloon tahdotaan tunkeutua aivan ihmislähtöisin muotomenoin. Esineistö valitaan kyllä jollakin tavoin Pyhästä Raamatusta, jota myös väitetään kunnioitettavan ja seurattavan. Nämä tällaiset profeetat ja johtajat vievät seurakunnan tuhoon. Heistä tulee erottautua.

Hiilipannut taottiin alttarin päällystykseksi

Jae 40 *'... muistuttamaan israelilaisille, ettei kukaan syrjäinen, joka ei ole Aaronin sukua, lähestyisi polttamaan suitsuketta Herran edessä, niin ettei hänen kävisi samoin kuin Koorahin ja hänen joukkonsa...'*

Nyt me olemme Jeesuksen sukua ja pappeja

1 Piet. 2:9-10:

Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuus kansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa; te, jotka ennen "ette olleet kansa", mutta nyt olette "Jumalan kansa", jotka ennen "ette olleet armahdetut", mutta nyt "olette armahdetut."

Me Isän pikkuiset, aivan arkiset ihmiset saamme lähestyä Pyhää Jumalaa kaikissa tarpeissamme. Se on käsittämätöntä. *'Teillä on voiteltu Pyhältä'*, sanoo Johannes kirjeessään tavallisista kristityistä (1 Joh. 2: 20). Nyt siis toteutuu Kristuksen työn tähden Koorahin sanat 4 Moos. 16: *'...Koko seurakunta, he kaikki, ovat pyhät, ja Herra on heidän keskellensä....'* Voimme jatkaa tuon jakeen kysymyksellä esittäen sen niille, jotka nyt tahtovat korottaa itsensä erityisellä tavoin voideltuina muiden yläpuolelle: *'Miksi te siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yli?'*

Nyt elämme aikaa, jolloin on voimassa yleinen hengellinen pappuus. Se toteutuu ainoastaan Jeesuksen sovitusuhrin perusteella. *Ennen "ette olleet armahdetut", mutta nyt "olette armahdetut"*

Ymmärrätte, että en tällä asetu lainkaan niitä vastaan, joille on annettu seurakunnassa johtajuus ja kaitsijan tehtävät. Päinvastoin rukoilen heidän puolestaan.

Sekä seurakuntana että yksityisinä kristittyinä saamme rukoilla itsemme, toistemme ja läheistemme puolesta. Saamme kiittää ja opimme ymmärtämään armon merkitystä. Voimme pyytää johdatusta kaikkeen, että saisimme kulkea Jeesuksen askelissa. Opimme tuntemaan Kristusta ja tahdomme juurtua Häneen. Mistäpä oppisimme Häntä tuntemaan niin kuin Raamatusta? Tämä meille on säilytetty ettemme asettaisi itse valittua jumalanpalvelusta Jumalan oman säätämysten edelle.

(Puheen loppuun rukousta)

Ceta Lehtniemi